

Forfatter: Andresen, Kresten

Titel: BREV FRA: Andresen, Kresten (1915-05-04)

Citation: Andresen, Kresten: "BREV FRA: Andresen, Kresten (1915-05-04)", i *Krestens Breve*, H. ASCHEHOUG & CO., s. 102. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-005702162-000-shoot-L0057021620000107.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Krestens Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Noyon, 4. 5. 1915.

I Dag er det jo Jer Bryllupsdag, til Lykke med den. Forhaabentlig faar I netop mit Brev fra Lagny i Dag, saa faar I da en lille glædelig Efterretning. Nu er vi jo begge, baade Jens og jeg, foreløbig sat ud af Krigsrollen, Jens vel nok for bestandig, jeg for en kortere eller længere Tid. Men jeg tror ikke, jeg kommer fra Frankrig, før der er Fred; man sender næsten ingen tilbage mere, kun dem, der er totalt ubrugelige. Man har jo her bag Fronten alt indrettet med Lazaretter og Kuranstalter som hjemme.

Men naar først Benet er saa vidt, at jeg kan gaa paa det, saa vil jeg give Orlovsansøgning ind, skønt jeg ikke tror det nytter stort. Jeg har nu skrevet baade til Peter Hansen og Peter Jensen og venter Besøg af dem en af Dagene. —

Maaneder gaar og gaar, og lige vidt er vi — hvornaar vil Enden dog komme. Er der ikke en eneste, der kan give Svar derpaa — Jul, Paaske, Pinse? Her sætter man bestemt Fristen til næste Jul, og maaske bliver der saa atter Paaske og Pinse, uden at der er Ende at se. —

Hold op! Nu har jeg lige haft Besøg af alle Lægerne. Jeg kommer med det næste Lazarettog til Tyskland. Jeg har nu ogsaa forhørt mig hos Sanitetsunderofficeren. Han siger, at jeg kommer til Rhinen, og naar jeg er saa vidt, at jeg kan gaa, bliver jeg sendt til Flensborg.

I kan nok tænke Jer. som jeg glæder mig, og I vil jo ogsaa nok glæde Jer, naar I faar det Budskab. — Ja det er underligt, som det gaar; mange Kammerater har jeg set falde, og endnu er jeg gaaet frelst gennem al Ilden og kan nu vende tilbage. Jeg vilde i Grunden skrive saa meget; men kan slet ikke faa mig samlet sammen til det.